11. Eiga börnin að vera úti á kvöldin?
Á barnaverndarnefndin að gæta þess
að börnin séu ekki úti að næturþesli?

~~(1 renningur).~~ (1½ + 1½)
2 blöð.

Það er ekki vanja mín að lesa sauðablöð, en nýlega hefi gömul Norðra blöð
í heimili mínu og hafði Ísafold (26 Feb. 15. fl. nr.) meðferðis
var hann mjög ant um að ég læsi grein eina, sem nokkurn veginn
„lýsa börnin að vera úti á Norðurlöndum." Mér var líka mjög á því
mikið áríðandi að fá greinina, en gamla konan treysti mér á að varna
sendanefndinni mundi ekki gera skyldu sína í því að vera úti á Norðrinu
og líka eftir því að börnin yrði ekki að klæðjast úti á götum um [illegible] fram á
hausta tíð! Nú mér er að vísu líka kunnugt um það hvernig barna
verndarnefndin getur „skyldu" sinnar gjört, en líka virðist mér
hvorki samgjarnt né rétt að telja þetta skyldu hennar. Mér finst
það fyrst og fremst skylda foreldra barnanna eða aðstandanda þeirra
að vera sjálfs heima um það leyti sem til þess er ætlazt að börnin
séu heima og halda þeim til þess. Aðaratriði er það skylda lög-
reglunnar, en hún getur vitanl. eigi það að börnum er
leyft að vera úti til kl. 10 í stærstu kaupstöðunum og til kl. 11 á sumrum.
Kæruefnið hefði eigi að síður í þessu efni frammi að færa hefði
En svo sá ég að greinarhöf. sjálfur (H. J. nefnir hann sig) er að
[illegible] draga kerlingu sinni „heim af Bíó um kl. 11" og kom
mér þá til hugar hvort hann sjálfs hefði nú ekki átt eitthvað af þessum
morgni krökkum, sem „láu gráðandi á götunni" eða „telpunum 6 og 11 ára
gamlar hágrátandi með nikkelum sínum" eða þá strákana, er voru „á ellefta
tímanum" með „sígarettustubbana en voru líklega upp á götuhornum" það
er nefnilega siður skólamannanna, að flykkjast eigi vera annarsstaðar fúsir en
í sjálfselskunni. Það er enn sjálfsagt valdið að allir hafi verið og enga tvo og
strákja á aldri sé af því sem oftlega fer í kringum hann um það
geri ekki skyldu sinnar. Mér er sagt að N.D.Gl. sé viðstaddur

mannsefni og ýmsir „háttvirtandi" mun við þá viðgjörð sínni standa
til þess að sök Péturs verði í þessu og öðru, eingi sjálfum sér í hag
en viðvörðu aðra alvarlausa og grunsama upp á logmar gefnaðir.
Hvernig sem um þetta er, þá er það víst, að greinar hof. hefir aldri
„sundið friðið", sem hann er dylgja rúm er hann vanga fær"
b.v.n. sjálfa sína en hann segir, það muðan mig að
b.v.n. skuli aldri hafa unnið að fær, að á löglegum samkomum bjarma
breyti ... eða á annan hátt unnið á móti sér, að öðrum sé
að klekjast um gömmar sínum í rúmi!! Hvað veit hann um þetta?
Eg hefi aflað mér upplýsinga um það, hvað nefndin hafi
gert í þessu efni og þangað vissu fyrir sér, að nefndin hafi haft
þetta mál til meðferðar um langri tíma og nú eiðar bundið samtöðum
við b.v.n. í Hafnarfirði að á löglegum samkomum brjóti í þessu efni.
Hvað sem máli líður nú, veit ég aldri, en ég tel nefndinni, hér í
Hafnarfirði, miklu líklegri til að á þessum grundvelli í lag en greinarhöf.
sem árásarlega hvorki vill né getur neitt gert til umbóta í þessu efni
né öðru, enda gerðabók hans mest er gryfjur vaðar. Nefndir þessar eru samið
svo, að þar um flestum öðrum líklegri til að koma umbótum á
hafa þegar gjörð óþarfa mikið til þess og meira en almennings vilji
um, enda hefir þess aldri orðið vart að þar hafi lækið mikið yfir sér eða
gumað af framkvæmdum sínum. Löglegan og forsvaranlegan samning um
fara nær um þetta, en flóttaleg sú er nú skyldi kalla um nefndinni hér,
alveg að óþörfu lausn í blaðdrusta heimi J. J. og hvorn kalt-Pósta.